Sága rodu T. - Marien

```
A A4sus E  A  A4sus   E

E                    Hmi
Praděda bejval chalupníkem v Polabí
E                     F#mi
Ze stájí sotva vytáh‘ paty
D                         A            Amaj
Až jednou v šestnáctým na vojnu rukoval
C#mi             F#
Doplnit na Piavě ztráty
Hmi           D     A             Amaj A7
Tam za císaře pána nebo za svou zem, kdo ví
                 D
Vozil proviant a miny
A                                  Hmi
Když se sotva živej vrátil, říkali že to není on,
A     Hmi           C#mi
Že se vrátil někdo jiný

A                                Hmi                 C#mi
Nechtěl o tom nikdy mluvit, prej nechtěl o tom nikdy mluvit,
        D
Že lidé hoří jako suchá tráva
C#mi                 F#
Nechtěl o tom nikdy mluvit
           Hmi                 Dmi
Jak páchne krev mísená s blátem
                         A
Když se v ní ocel začne kalit

A jeho syn, můj děda, plnej ideálů byl
Když jim Mnichov flinty z ruky vzal
Do Reichu na nucený práce cestoval
Ponorky Němcům montoval
A než ta druhá válka chytla jinej směr
Kolikrát stříhali mu vlasy
Co je v mysli člověka
Když na něj míří mašinkvér
Příslušníka vyšší rasy

Nechtěl o tom nikdy mluvit, nechtěl o tom nikdy mluvit
Co viděl, když se hroutil Hamburk
Nechtěl o tom nikdy mluvit
A my kluci hloupí jsme mu záviděli
To číslo na ruce, které nešlo umýt

A co můj táta, dobrák z největších co znám
Na šťastnej život vystál frontu
I jeho brácha za kopečky roha vzal
On prostě zůstal s rodinou tu
Na horách s mámou boudařil a rudej svrab
Nikdy jim úsměv nezkřivil
A když padla opona,
omládli a začli cestovat
Jeden ten autobus nebrzdil

Nechce o tom nikdy mluvit, nechce o tom nikdy mluvit
Tenkrát tam zhaslo šestnáct duší
Nechce o tom nikdy mluvit
```

Jak mu bylo, když v tom vraku
Marně zkoušel mámu vzbudit....

Člověk když utře to svý mlíko na bradě
A kouká jak si život užít
Co čeká na mě, když jsem teď na řadě
O čem já nebudu chtít mluvit
Tolik se bojím, že tu píseň prokletou
Raději nechám nedopsanou
.....
.....tak nashledanou....